

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătiindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Constituționalism ori despotism?

Libertățile politice într'un stat se pot asigura, după Montesquieu, prin mijlocul constituțiilor libere, unde nimeni nu abuzează de libertate și de putere.

În statul, unde abuzul de putere se erige în sistem de guvernare, libertatea constituțională nu există decât ca un mijloc de apăsare și de tiranisare în mâinile guvernărilor.

Și acest sistem de a governa în Ungaria se susține cu toate consecvențele sale destructive. „*Libertatea alegeților, și în general toate libertățile publice, individuale și politice deopotrivă sunt desființate. Gendarmii și noștrii comandați și fac cu cetățenii, ceea ce lor le place, căci și ei sunt numai slugile acelor domni, cari au supus Ungaria tiraniei lor. Libertatea de presă, libertatea întrunirilor este curat minciună*”, — așa scrie „*Nemzeti Ujság*” în primul său delat 18 Decembrie a. c.

Constatările ziarului maghiar noi le-am făcut de mult în presa națională, în Replce și în Memorande; dar concepțiile noastre maghiare, sub cuvânt că agităm în contra statului și calumniăm Ungaria înaintea străinătății, năpustis-au asupra noastră cu întreg aparatul forței publice. Atacați am fost cu petri și cu ciomege, până în locuințele noastre am fost primejduiți. Cei mai buni dintre noi, unii despoiați de libertatea individuală și condamnați în numele justiției, aruncați au fost în temnițe, ear alții pribegesc în țeri străine. Și nu numai libertățile politice, ci încă și libertatea cugetării și produsele spirituale ale poporului român sunt atâtea. Aceste măsuri excepționale față de români și în general față de naționalitățile nemaghiare, „patriotici”, fără osebite de partid, le aproabă unanim și le țin ca indispensabile pentru menținerea ordinii publice în stat!

Ordinea publică este o mare vorbă, dar când o despart de libertate zice Laboulaye, nu este decât un alt nume al forței. Ordinea publică o voim toți. Sunt însă două moduri de a înțelege ordinea publică, după același savant: este domnia legilor sau este domnia oamenilor. În țerile constituționale legea este protectoarea tuturor drepturilor. În alte state este administrația una, adică un număr oare-care de funcționari, cari previn răul sau împiedcă binele, regulând, după a lor înțelegere sau arbitriu, activitatea și dreptu-

rite cetățenilor. Acest din urmă sistem este un legat al monarhiei absolute—despotismul.

În țeara noastră, care se numără în rândul statelor constituționale, este domnia legii? și legea este ea protectoarea drepturilor?

Avem o lege fundamentală pentru „egala îndreptărire a naționalităților”, care, — deși nu intrunește toate criteriile egalității în exercițiul drepturilor politice, — stabilește totuși un oare-care cerc de activitate și de dezvoltare pentru naționalitățile nemaghiare, conform individualităților etnice.

Guvernării noastre nu au nici sentimental de dreptate, ca să aplice în mod cinstit această lege, nici curagiul civic, ca să o abroage formal, ci o țin literă moartă, ca să se poată provoca la ea și a seduce lumea străină să creadă, că „nici într'un stat din Europa naționalitățile nu au atâtea drepturi ca în Ungaria”. Ei însă ne spun hotărît și fără incungiur, de câte-ori pretindem drepturile garantate în legea de naționalități, că Maghiarii nici când nu se vor învoi cu aplicarea acestei legi, fiindcă nu încape cu „ideea de stat național maghiar”.

Pornind dela acest „ideal național” legislațiunea maghiară a adus o serie de legi, care pentru o parte a cetățenilor creează situații privilegiate, ear pentru alții impun restricțiuni, îndatoriri și sarcine numai. Amintesc d. e. legea virilismului. Ear obligativitatea limbii maghiare în școlaele populare nu este o sarcină pusă anume asupra naționalităților nemaghiare, și o restricțiune a dreptului de liberă dezvoltare?

Apoi prin legile mai nouă, politico-bisericești, nu s'au sequestrat drepturi pozitive, garantate naționalităților și confesiunilor prin legi anterioare?

În sfârșit, toate legile ungare poartă timbrul exclusivismului de rasă: preferința și favorizarea elementului maghiar pe toate terenele vieții de stat. Cu toate acestea, organele puterii executive, autorisate cu aplicarea legilor, nu permit naționalităților a folosi liber nici chiar fărîmăturile de drepturi, ce le compet după însăși legile ungarești. Probe palpabile ne dau alegerile municipale.

Legea despre jurisdicțiuni (municipii) e alcătuită astfel, încât nici în comitatele, unde majoritatea absolută a populațiunii o formează Românii, ei nu pot fi reprezentați în comitatele comitatense (congregațiuni) decât prin minorități, în unele locuri foarte disparente; pentru-că o jumătate din membrii comitetului consistă din viriliști, adică contribuabili, cari posed mai multă avere, între acestia se găsece puțin Românii, fiind noi în ge-

nera un popor sărac — și cealaltă jumătate nu mai consistă din aleșii publicului alegător. În chipul acesta legea previne, ca Românii să nu poată forma nici cării majoritate în consiliile municipale.

Dar' nici ca minoritate nu sânt tolerați. Puterea publică întrebuințează toate mijloacele la alegeri, pentru-ca să împedecce reușirea Românilor. Ear' unde nici prin ademeniri, nici prin intimidări nu poate abate pe alegători dela hotărîrea lor, ca să alegă membri români, alegerile acestora le anulează. Astfel au fost anulate în comitatul Albei-de-jos alegerile din Zlatna, Ighiu, Blaj, Vingard; în comitatul Aradului alegerile din Șiria, Peșca, Otlaca, Sămbăteni, Soborșin, unde aleșii toți erau Români.

Motivele decimării minorităților naționale în comitate sânt: politica de maghiarisare. După legea de naționalități a cincia parte din membrii municipali au dreptul să pretindă, ca procesele verbale în congregațiuni să se redacteze și în limba naționalităților lor. Aceasta Maghiarii nu o voesc. Și fiindcă nu o voesc, legea despre jurisdicțiuni le dă posibilitatea, ca să și excludă în tot locul pe Români dela ocuparea funcțiilor, și anume, prin impregiurarea, că alegerea funcționarilor nu se permite, decât în persoanele propuse de către comisia candidatoare. Ear' comisiunea aceasta se compune din trei membri aleși de congregațiune și trei numiți din partea comitetului-suprem, care e totodată presidentul comisiei, și în cas de paritate voturilor, cei numiți fiind necondiționat cu dînsul, decide el cu votul seu, cine să fie, și cine să nu fie candidat.

Pe lângă astfel de legi și practice constituționale poporul român nu are loc în cadrul constituțiunii ungare, — a spus-o generalul Doda în 1887.

Sistemul de guvernare pentru naționalitățile nemaghiare în Ungaria cea constituțională este despotismul!

Dacă naționalitățile nici în municipii nu-și pot exercita dreptul de a-și alege liber reprezentanții și a-și realiza dorințele lor legitime, ce pot spera ele atunci dela o eventuală participare la alegerile parlamentare și dela parlamentul ungar?

Românii Sârbii și Slovacii nu vor să dea Maghiarilor prilegiul la spectacole, ca cele dela Nitra și Stompfa. De aceea în conformitate cu programul național român, congresul naționalităților, ținut în Budapesta, a adoptat în programul seu principiul politicii de pasivitate față cu parlamentul ungar.

V. Mangra.

Cum este Bánffy cinstit la Viena!

Cetitorii știu din „Cronica politică”, că de Viena trecută petrece în Viena cancelarul german prințul Hohenlohe; că Sămbătă cuntele Goluchowski a dat în onoarea lui un prânz, ear' Duminecă seara, la 6 ore, s'a dat prânz la Curte în onoarea lui. Bine înțelese, că restul petrecerii a fost petrecut în audiența împăratului și cu visite reciproce preschimbate între principele Hohenlohe și cererurile cele mai înalte din Viena. Luni, 30 Decembrie, după amezai, cancelarul a făcut visite de adio, seara a fost dat un prânz de ambasadorul german la Viena, cuntele Eulenburg, ear' ieri dimineață, 31 Decembrie, a plecat din Viena.

Acum să vedem, ce rol trist a jucat Bánffy pe timpul petrecerii cancelarului, sau mai bine cum a fost total nebagat în seamă. Întăiu și întăiu, Bánffy, care, precum știm, era să fie de față la depunerea jurământului din partea noului mareșal al Curții maghiare, cuntele Apponyi, a plecat din Budapesta la Viena Duminecă seara cu trenul accelerat de 7 ore, adică tocmai un cias mai târziu după-ce s'a început prânzul la M. Sa împăratul. Luni, Bánffy s'a întâlnit, pe lângă persoanele de față la jurământ, numai cu doi miniștri cisleithani: cuntele Baden și ministrul de comerț, bar. Glanz. Aite visite nici el n'a făcut, nici lui nu i-s'au făcut. Noaptea, pe la 11 Luni a plecat îndărăt la Budapesta, fără să fi fost invitat la vre-unul din prânzurile sus pomenite, pe când ministrul-president, cuntele Baden și ministrul a latere, baronul Jósika au luat la toate, adică și la prânzul dat de cuntele Eulenburg, în timpul pe când Bánffy aștepta în restaurantul hotelului, unde era găzduit, ora de plecare pentru tren.

Trist An-Nou pentru Bánffy!

O deputațiune.

(R. Ș.) S'au mișcat și cei din Făgăraș. După o adormire de ani mulți, s'au pus pe lucru, adunându-se într'o deputațiune, care sub conducerea deputatului Șerban, s'a dus să se plângă — se nu ridă nimeni! — lui Bánffy și să-l roage să lecuască relele din comitat.

Ear' aceste rele nu le resumează în cuvintele ce exprimă mai mult: „batjocorirea populației”, aproape întreagă întreagă română, ci se plâng mai ales de faptul, că la alegerile comitatense, fișpanul s'a purtat ca toți fișpanii: n'a candidat pe nici un Român, ci în toate slujbele a pus numai neamurile sale, și încă nu numai rudele din prezent, ci și pe cele din viitor (în Arpașul-de-jos a numit pe viitorul seu ginere!).

N'am avea ce zice contra deputațiunii, dacă ea s'a dus numai, cu scop de a protesta contra nelegiurilor, ce s'au comis în Făgăraș. În sfârșit, dacă odată am adoptat cu toții lupta în comitate, vrând nevrând trebuie să stăm câte-odată de ceartă și cu Bánffy. Zicem de ceartă, căci a te ruga ca actualul prim-ministru să lăcuască relele electorale, e să așteți că nu cunoști omul, e să-i ceri lui Bánffy să-și renege trecutul, să-și schimbe firea.

Ne pare însă rău de felul cum deputațiunea și-a preparat drumul la ministru. A mers adică întâiu pe la o foaie kossuthistă, „Magyarország”, care le face un articol de recomandațiune. Spune anume (nrul dela 31 Decembrie), că deputațiunea și toți „Românii din com. Făgăraș nu au aparținut taberei ultraiștilor și nici nu au luat nici-odată parte la luptele politice pornite de ultraiști, ci au fost aderenți ai direcției moderate”.

Mai scrie apoi foaia ungurească, și încă cu litere groase, că cei din Făgăraș la 1892 au votat cu activității, în deputațiunea cu Memorandul nu au luat parte și s'au purtat liniștiți și pe vremea procesului Memorandului.

Pe scurt: toate slăbiciunile naționale, toate casurile unde au lipsit dela îndeplinirea datoriilor către neam, Ungurii le scot în relief ca „virtuți patriotice”.

O rușine mai mare nici că se poate pentru un Român, ca astfel de recomandațiuni către miniștri.

Sperăm însă, că Bánffy se va țină tare și nu se va muia de vocea deputatului Șerban, nu va isgoni deci pe ciracul seu, pe fișpanul despot din Făgăraș.

Pentru cauza noastră națională asta ar fi mai salutar. S'ar dovedi eclatant de tot, că până și Românii cei mai slabi, singurii cari s'au căciulit stăpânirii ungurești, n'au ce să caute scut și dreptate la Budapesta.

Și atunci nu li-ar rămână nici Românilor din Făgăraș decât să schimbe frontul: să între sub steagul sub care luptă toți Românii din Transilvania și Ungaria: să se facă luptători harnici și rezoluți în partidul național și să fugă cu rușine de laude, cu care-i încarcă azi presa maghiară.

FOIȚA „TRIBUNEI”

Un secret.

Farsă în patru acte.

De

Rudolf Kneisel.

Traducere de Zotti Hodoș.

Actul III.

(Urmare).

Scena a VI-a.

Cei de mai nainte, Valeria.

Vasile: Cu atvrisitul de medalion, ce mi-ai dat!

Cornel: Domnule doctor, voiam să-ți fac un serviciu.

Vasile: Să ia naiba asemenea serviciu! (Îi dă lui Cornel medalionul în mână). Eată-ți istoria îndărăt!

Cornel: Ei, nu fii bădăran. Încă nici nu l-ai plătit.

Vasile: L-ai plătit d-ta?

Cornel: Încă nu.

Valeria (a parte, bate în palme): Cum?

Vasile: Apoi! Acum poți duce medalionul earăși balerinei, — eu n'am poftă să figurez în gazete pentru d-ta și să fiu de scandal. Adio! (ese prin dreapta).

Scena a VII-a.

Cornel, Haralampie, Valeria.

Cornel (zăpăcit): Oare ce a zis de scandal?

Valeria (înainteză repede): Așadar' astfel stă treaba?

Cornel: Valerio, d-ta? D-ta ai auzit?

Valeria: Totul, dl meu; și îți dau sfatul, ca înainte de a face cadouri prețioase balerinelor, să binevești a-ți plăti socotelile croitorului! (Merge spre stânga).

Cornel: Însă e o neînțelegere!

Valeria: Oprește-te dl meu! De aci înainte fereastra din colț va fi totdeauna închisă pentru d-ta! (iese prin stânga).

Cornel (grăbește în urma ei): Valerio, dragă Valerio! (găsește ușa din stânga încuiată). A încuiat ușa. Valerio, dar' ascultă, vr-au să mă rectific. (Ascultă la ușa).

Milescu (vine prin mijloc).

Scena a VIII-a.

Milescu, Cornel (la ușa din stânga).

Milescu (vede pe cornel, se oprește în fund. Mir): Ce-i asta?

Cornel (se uită prin gaura dela ușă):

A, Valerio! Și d-ta te uiți prin ușa, m'am uitat tocmai în ochii d-tale. Te rog, Valerio, vino afară!

Milescu: Ei, uită-te la dl Haralampie. D-ta privești prin ușa? Asta tot nu te cuvine dragul meu de...
Cornel (năcăjit): Ce? Vrei să-mi mai faci mustrări după-ce că m-ai vîrit în năcăz într'un mod atât de barbar.
Milescu: Atât de barbar?
Cornel (îi apasă medalionul în mână): Ține-ți medalionul! Pune-ți-l ude-ți place, și caută pe altul, care să te scoată din baltă. Eu nu mai sînt d-a-mi dai voe, nebulul d-tale! (fuge furios prin mijloc).
Milescu (zăpăcit): Aici ear' s'a întemplat ceva (Privește medalionul). Acesta a călătorit o leacă. La ângerul păcii i-s'a rupt cum se cade nasul. — Bine că a ajuns în fine la mine acest „Corpus delictic”. — N'are să-l mai vadă nimeni. (bagă medalionul în buzunar).
Jean: (vine prin mijloc; aduce în mână o cutie rotundă de tinichea, înaltă cam de cincisprezece cm). (Va urma).

Scena a IX-a

Servitorul Jean. Milescu.

Jean: Dle consilier!

Milescu: Jean? Ce vrei?

Jean: Acasă e dl Scarlat?

Milescu: Nu cred, ce vrei cu el?

Jean: Mi-a dat directorul băilor cutia aceasta, ca să i-o aduc, dar' eu băgare de seamă. Este un „Unicus” în ea.

Milescu: Ce-i aceea?

Jean: Un „Unicus”. Asta-i pe latinește, pe românește să zice: broască.

Milescu: Prostie!

Jean: Sigur am văzut, când a băgat-o dl director în cutie, și să o dau dlui Scarlat și să-i spun, că un „Unicus”. Uitați-vă la cutie, are găurele, pentru-ca să intre aer, în lăuntru se mișcă. (Se apropie de Milescu).

Milescu: Nu te apropia. Pune-ți broasca pe masă.

Jean: Pun mă rog. (Pune cutia pe masa din dreapta).

Milescu: Acum vino încoace!

Jean (s'apropie de el): Domnule consilier?

Milescu: Omule, d-tale ți-a umbat gura despre secretul nostru.

Jean: Eu? Cum poți, dle consilier să crezi, despre mine așa ceva?

Milescu: Istoria întreagă stă doară în gazete!

Jean: Și eu m'am mirat de aceasta.

De vină sînt gazetarii aceia, care-și bagă nasul și în portofoliu, și în dosă cu tutun și pretutindeni.

Milescu: Nu vorbi prostii, aici nu-i nici un gazetar. Dar' d-ta flecărești ziua întreagă. Ba cu subretele, ba cu bucatăreșele.

Jean: Dle consilier vorbește d-tale mă supără.

Milescu: Ei spune-mi dar' cum a ajuns treaba în gazete?

Jean: Eu dle consilier, socotesc, că însași balerina, d-șoara Vălean, a pus treaba în gazete.

Părintele Lucaci în București.

În „Timpul“ ce ne sosește azi, ce-următoarele:

La orele 11 și 40 min. trenul sosește în gară și părintele Lucaci se coboară pe peron în sunetul muzicii și al uralelor nesfârșite.

Di Spineanu, președintele comitetului național studențesc, îi urează cel dintâi bună-voință și-i oferă un frumos buchet de flori marale. După aceea ia cuvântul dl Vintilă Rosetti, președintele Ligei, secțiunea București. Un student dela științele politice propune deasemenea câteva cuvinte de bună-voință. Părintele Lucaci mulțumește foarte mult. „Manifestația aceasta, de care mă simt adânc atins, zice el cu o voce plină de încredință, nu 'mi-o faceți mie, ci conștiinței românești și nebirute a românismului“.

La urmă de tot a venit și dl V. A. Băchiu, care s'a îmbrățișat cu părintele Lucaci, dar' de astădată președintele Ligei n'a pronunțat nici un cuvânt.

În fața gării așteaptă o trăsură trasă de patru cai negri, în care se urcă Drul Lucaci, având alături pe dl Vintilă Rosetti, ear' în față pe domniul Ionel Grădișteanu și Spineanu.

Trăsura pornește la pas, urmată de mii de oameni, balcoanele și ferestrele de pe Calea Griviței și Calea-Victoriei sunt înșesate de lume. Uralele erau nesfârșite, ca și ploaia de flori ce cădea din balcoane. În fața episcopiei afluența era enormă. În fața palatului de teatru se oprește și aerul răsună de un formidabil „ura“.

La fereastra din fund a palatului era stăruind principe Carol și mica principesă Elisabeta. La o altă fereastră din aripa dreaptă a palatului se vede A. S. R. principesa Maria. În tot timpul acesta părintele Lucaci stă în picioare cu capul descoperit, pe când muzica intonează imnul național.

La ora 1 fără un sfert trăsura se oprește la hotelul „Englisch“, unde s'a rezervat etagiul I pentru părintele Lucaci.

Tot „Timpul“ ne vestește, că sâmbăta, Joi, se va da banchetul Ligei în onoarea dlui Lucaci. Apelul la banchet este publicat în „Voința Națională“ dela 16/28. În comitetul Ligei sunt tot liberali!

Cum rămâne atunci cu știrea adusă de „Timpul“ și alte foi oposante, liberalii nu mai vor să știe de domnul Lucaci?

Procesul „Foi Poporului“.

Decizia tribunalului din Cluj, prin care a suspendat, în ultimul proces de presă al „Foi Poporului“, verdictul de condamnator al curții cu jurați, este în traducere românească de următorul cuprins:

Procurorul suprem din Cluj, ca acuzator public, prin arătarea sa criminală înaintea la 1-ma iunie 1895 nr. 37/1895, pe temelul imputărilor primite sub nr. 24530 din 1895 dela ministerul regesc unguresc de honoari, a ridicat acuză în numele sergenților de gendarmii Krecza László și Turóczi Ferencz pentru preținsele expresii calomniatoare cuprinse în articolul fără iscălitură publicat sub titlul „Se tem de ori-ce suflare“ în numărul 8 dela 3 Martie 1895 al ziarului po-

litic săptămânal „Fosia Poporului“, ce apare în Sibiu.

Cuprinsul articolului îl desfășură în arătare astfel, că în acela din incidentul, că gendarmii vătămăți au făcut în 16 Februarie 1896 perchișișia domiciliară la Gregoriu Popescu, preot în Suciul-de-jos, se reamintește perchișișia domiciliară făcută aceuiași preot mai înainte (în vara anului 1894) și referitor la perchișișia făcută mai înainte cuprinde următoarele aserțiuni calomniatoare înriminate, că „gendarmii, cari au făcut perchișișia au batjocorit în procedura lor oficioasă pe preotul Gregoriu Popescu și l-au tîrît după sine, că în fața poporenilor sei l-au înhățat și l-au tîrît dealungul satului“. Vătămății sînt deci în înțelesul arătărilor acuzate de asemenea fapte, care adevărate fiind, ar avea ca urmare pedeapsa criminală, sau cel puțin disciplinară.

Arătarea criminală ridică acuză numai pentru cuprinsul indicat al articolului, ear' pentru calomnie acuză pe autorul articolului și pentru omiterea atențiunii datorite pe redactorului responsabil și pe proprietarul foi.

Instrucția s'a pornit pe baza aceasta, și deoare-ce în înțelesul §-ului 21 al procedurii de presă judele de instrucție este în executarea și direcțiunea instrucției necondiționat legat de propunerea procurorului, instrucția s'a și făcut numai pe baza aceasta, ear' apărarea acuzărilor asemenea s'a restrîns numai la aceasta.

Actul de acuză nr. 8320 dela 16 Noembrie 1895, cetit în decursul pertractării de azi, corespunde pe deplin cu textul arătărilor criminale.

Propunerea finală a acuzatorului public, făcută după încheierea procedurii de dovedire, susține acuză pentru calomnie și motivează și cu aceea, că după-cum au arătat și vătămății, dinșii se simt ofensați prin referirea ce se face la ei în articol, în care după părerea lor se cuprinde și agitațiune.

Considerând însă, că față cu arătarea criminală și cu actul de acuză se adevărește deja din hârtile comandei de gendarmii, alăturată la arătare, mai cu deosebire din fasiunile vătămăților Krecza László și Turóczi Ferencz, ascultați la pertractarea de azi sub jurământ, că la perchișișia făcută în domiciliul preotului Gregoriu Popescu, în vara anului 1894, cu care privilegiu după fasiunea depusă sub jurământ a martorului Roth Samuel, Popescu a fost și deținut, nu au întreprins preținșii gendarmii vătămăți, ci alții și că cu acest privilegiu s'au întreprins preținsele fapte, „batjocorirea lui Popescu, tîrirea lui“ etc., pentru care procurorul suprem a făcut arătare criminală. Arătarea criminală și actul de acuză sînt deci greșite, când pentru acestea expresiuni ridică acuză pentru calomnie în numele lui Krecza László și Turóczi Ferencz.

Considerând mai departe, că procedura de presă este întemeiată pe sistemul de acuză, în urma căruia obiect de dezbateră formează exclusiv numai aserțiunile, expresiunile și faptele incriminate și astfel deși s'ar cuprinde în vre-un articol de ziar alte, sau asemenea fapte punibile, ea și acelea pentru care s'a ridicat acuză, acestea cu considerare la principiile cuprinse în § ul 75 al procedurii de presă, nu pot forma obiect de discuție și de judecată înaintea juraților la aducerea verdictului lor; considerând în fine, că delictul calumniării se poate comite numai afirmând fapte pozitive, arătarea criminală însă în ac-

tul de acuză nu arată referitor la acuză afirmarea nici unui fapt pozitiv, ear' expresiunile agitatorice cuprinse în introducerea și în încheierea articolului se refer la fînuta națiunii maghiare, respective a organelor puterii publice; considerând deci, că jurații, la întrebarea pusă pe baza actului de acuză greșit, dacă e vinovat Ioan Ciotea de publicarea articolului ce cuprinde calomnia comisă față cu Krecza László și Turóczi, răspunzînd cu 9 voturi contra 3 cu da, constatînd vinovăția actului numit, au greșit — după părerea membrilor tribunalului — esența cauzei, căci vinovăția au putut-o exprima numai întemeiînd calomnia sau pe astfel de expresiuni, care nu se refer la vătămăți, sau pe astfel de expresiuni, pentru care nu s'a ridicat acuză, sau în sfîrșit care nu cuprind calomnie la adresa vătămăților. Pe aceste motive și pe temelul §-lui 83 al procedurii de presă tribunalul a aflat de lipsă să suspendă verdictul juraților față cu acuzatul condamnat, Ioan Ciotea.

Decizia aceasta se comunică părților interesate cu acel adaus, că dispozițiile referitoare la fixarea unei noue pertractări finale, se vor lua din oficiu.

Pentru tricolor.

În 9/21 Decembrie au fost ascultați la pretura cercuală din Sibiu domnii învățători: Nicolae Sécărea și Irimie Roman din Talmăcel, Teodor Orlea și Pompiliu Bînda din Porcești și dl Teodor Necea din Sadu. Causa în care au fost ascultați este deja cunoscută. Dni învățători din aceste comune învecinate făcuseră în 3/15 Maiu o excursie comună în o duminică de lângă Porcești, împodobindu-se cu toții, învățători și elevi, cu tricolorul nostru, după-cum s'a obișnuit aceasta în fiecare an cu astfel de ocazii. Când erau tocmai la culmea petrecerii, când în cântări frumoase naționale își dădeau expresie sentimentelor de veselie, vîd venind spre ei vre-o doisprezece gendarmii înarmați, cari tuturor elevilor li-a băgat spaimă în trup și suflet, spaimă și scîrbă. Gendarmii demândă mai întîiu să faceteze dea cânta cântări agitatoare, apoi demândă repetit a-și lna cu toții de pe piept tricolorul român, căci a purta tricolorul acesta înseamnă a demonstra în contra statului maghiar. Băieții privesc timizi la iubii lor învățători și nu pun mîna pe tricolor pînă-ce vîd că aceștia stau neclintîți. În sfîrșit se reped gendarmii la învățători și bombînind ungurește le iau tricolorul de pe piept. Sulițelor nime nu s'a putut împotrivi. Petrecerea se oară dîu 3/15 Maiu a avut deci un sfîrșit trist, care a umplut cu indignațiune inimile multora.

Gendarmii firește că au făcut arătare la pretura din Sibiu, care a făcut în ziua sus amintită investigațiune. În decursul acesteia, pretorul Putkovsky însuși zicea, că nu este motiv de acuză purtarea tricolorului, tocă dni învățători cugetau a fi încheiat chestia prin fasiunile lămuritoare făcute în 9/21 Decembrie. Acum deodată însă se trezesc cu toții cu o sentență, în urma căreia domni: Sécărea, Roman, Orlea, Bînda și Necea sînt condamnați la trei zile închisoare și suportarea speșelor de întreținere în aceste zile. Sentența este adusă pe baza ordinului ministerial din 24 Nov. 1895, Nr. 62.693.

Amintim că acuză era ridicată și în contra dlui Istrati, fost învățător în Boita, față de care însă nu se poate aduce nici o judecată, stabilit fiind acum în România.

Di învățător Necea a mai fost odată acuzat deodată cu d soarele Simonescu, Cuntan, Roșca, atunci în 3 a scăpat necondamnat. În contra sentenței domni învățători vor înainta recurs.

Cronică politică.

(Hohenlohe la Viena). „Neue Fr. Presse“, anunțînd plecarea din Viena a cancelarului german, observă într'o notiță a foii sale de seara dela 30 Decembrie:

„Întreaga presă germană își însușește opiniunea, că visei principelui Hohenlohe întoarsă contelui Goluchowski e a se atribui importanță politică și că cu acest privilegiu s'a discutat întreaga politică internațională, întrucît este interesată la ea tripla alianță, ear' mai ales crisa din Orient“.

(Muscalul se pregătește). Un ziar polonez din Cracovia, „Dziennik Poranny“, primește știrea de pe granița rusească, că trupele rusești de pe granița ruso-austriacă vor fi sporite în curend cu o diviziune de cazaci din guvernamentul Lublin.

(Chestiunea macedoneană). Liga bulgară-macedoneană și-a isprăvit Sâmbăta trecută conferențele ce au fînnt două săptămîni. Presidentul comitetului central, Tufekdjiv s'a rostit cătră un corespondent de ziar în următorul mod: „Mișcarea din estan nu ni-a reușit; ea a fost prematură, dar' totuși a arătat, că unirea Macedoniei cu Bulgaria nu este lucru ușor. Trebuie să cerem pentru Macedonia tot astfel de drepturi, cum le avea Rumelia-Orientală înainte de 1885. Aceasta ar fi cea mai bună pregătire pentru unirea mai târziu a Bulgariei. Primăvara viitoare se vor întempla mari lucruri. În Bulgaria sînt foarte mulți Macedoneni stabiliți, peste o sută de mii, și toți în vîrstă că pot purta arme și a combate. Comitetul, nu i vorbă, n'are mijloace îndestulătoare, pentru a mobilisa o miliție numeroasă, dar' va echipa destui oameni pentru-ca mișcarea să reușească.“

Congresul a hotărît a trimite și o deputațiune în Tar.

Creaturile lui Szabó.

Din dieșca Gherlei ni-se comunică următoarele:

Pentru completarea corespondențelor publicate în ziarul „Tribuna“ și „Fosia Poporului“ despre preotul Ioan Botean din Nusfalău, Vê rog a da ospitalitate și următoarelor ordari în coloanele mult încercatului nostru ziar „Tribuna“.

În luna lui Iulie a. c., preotul acesta, care se numește pe sine preotul lui Bánffy a refuzat de a cununa pe un bătrîn de acolo, pentru-că nu i-a solvit 1 fl., deși înainte de aceea a solvit 4 fl., cu toate-că în matriculă a indus actul ca s'ar solvit; ear' când nașul a voit să-l întrebe de ce o face aceasta, s'a ascuns.

Are despre aceasta cunoștința episcopul Gherlei, patronul preotului Botean?

Apoi dela o femeie s'ermana — care nevînd să-i solvească prețul înmormentării —

a venit să-i iee masa, de care rușine i-a scu pat un poporean al seu, pe care i-mi-se pare că l-a dăruit cu epitetul de „fariseu“.

Oare pentru aceasta îi asignează episcopul în fiecare an un ajutor de 60 fl. din fondul „Bobianu“ călcînd prin aceasta statutele acelu fond?

La 18 Nov. a. c. preotul Botean s'a bătut cu docentele seu pe care li numește „secretar“, prinzîndu-se de grumaz unul pe altul, ceea-ce fac numai cei depravați. Deci cu tot dreptul se numește consatean cu Bánffy, căruia îi face mai întotdeauna de câte-ori e acasă, visita — pentru-ce? el știe — dar' în anul acesta i-a interzis slugarnicului preot de a-l visita. Să-i explice preotul Botean că ce însemnează această respingere.

Ear' „încît apêra cauza cu suflet curat“ — ipsissima verba — se vede din acestea că: în 14 Octombrie 1894 când poporul român a adunat fiind la casa comunală din Nusfalău, vorbind notarul de acolo, George Micu despre modul cum s'ar pute ridica salariul învățătorului la suma de 300 fl., ba arătînd și isvoarele din cari s'ar pute face aceasta, preotul ce se pretinde „apărător al cauzei“ a reflectat față de mijloacele respective isvoarele indicate prin braval notar, că la aceea nu se învoește poporanul cutare și cutare. În fond însă nu s'a arătat aplecat „acest apărător al cauzei“, căci prin acel isvor își vede scurtat venitul seu, pentru care nu crîță ori-ce mijloc a folosi, precum: dela un om din comuna Bidii, care era orb de tot a stors suma de 10 fl., promișîndu-i că îl va vindeca numai să vină la el în Nusfalău. Bietul om a și făcut aceasta, dar' a rămas tot orb.

După aceea cu „suflet curat“ a comunicat prim-pretorului din Betlean cele întemplate în Cluj cu ocaziunea procesului Memorandumului, unde a mers nu din îndemnul seu ci silit de poporeniile sei, precum însuși la diverse ocazii a mărturisit.

Tot „cu suflet curat“ a cerut dela ministru și încă „Nagy állattal“ ca se fi mîit de catichet la școala de stat din Rusul-de-sus, unde prin întregile lui a fost introdus ca administrator interimar parochial de cătră ordinariatul de Gherla, căruia întotdeauna se căiește că e s'erman și pe el numai muierea îl susține.

Nu cumva are voe preotul Botean ca să se provoace carăși la doi martori pentru-ca să se dovedească „apărarea cauzei“?

„Cu suflet curat“ comunica superiorilor toate câte se întemplant în tract, pentru care serviciu îl și remunerază cu câte un ajutor, ear' dela frății sei preot epitetul de „altă Pitok“ tot „cu suflet curat“ în toamna anului c. în decurs de o săptămînă tot a mers și a venit dela prim-pretorul din Betlean, de sigur ca să-i servească cu informațiuni, care la rîndul seu îi va răspîndi dînd numai suplicii, înaintat după „pomană“ la ministri, și o va prevedea cu comitiva — după-cum numai se pricepe, — ba îi va expeda tot din oficiu și epistola adresată consăteanului seu Bánffy.

După toate acestea mai cutează a afirma „cu suflet curat“ că „apără cauza“, și că n'a luat în voința lui prețul lui luda.

Trebuie să știe on. public cetitor, că acestui preot îi place să se laude și încă și publice, a se da pe sine de cine știe ce naționalist înfocat, dar' când să arete în faptă se meu de consăteanul seu Bánffy. — Un băiat, care păzia oile, a strigat de mai multe-ori că „vine lupul“, care auzind păstorii ce erau în spropierea lui numai decăt au alergat în ajutor, dar' mergînd n'au vîzut nimic. Când însă ch'ar a venit lupul rîpînd din oie, îndersert au strigat, căci nime n'a crezut că lupul să fi venit.

Aceasta prea cred că o știe preotul Botean, cu însă i-o reamintesc, precum nu voese a trece cu vederea cuvintele din urma ale fabulei lui A. Doini „Done poloboace“:

Asemenea în lume
Acel ce tuturor se laudă și spune:
În trebi puțin sporește!
Ear' cel-ce tace,
Și treaba face:
Acela pururea mai sigur isprăvește“.

Cunctatur.

Comedii milenare.

De pe tîrmul stîng al Somșului ni-rece, 1895.

Onorabilă Redacțiune!

Nu știu de ați avut fericirea ca să Vê vină la mîna, noua comedie a ministrului Wlassics, pregătită anuue, poate pentru „Millenium“ — pardon — pentru a face din România Unguri în timpul cel mai scurt, adică pînă la s'erbarea „Milleniului“ să știe toți ungurește.

În 27 st. n. vine notarul — firește Ungar de cei încarnați — cu câteva broșuri din comedia pedagogiei maghiare, numită „Társalgási leckék“, de Mik-záth Kálmán, (care, spune „Hazánk“ a încașsat pentru ea net 4000 fl. din „Trib.“ din care am cunoscut

Milescu (mînios): Mai mergi la naiba dată!

Jean (a parte): Eu fi ajut lui; dar' el nu vrea să-mi ajute mie. Fă bine și așteaptă rău. (Merge supêrat, cu pași sgomotoși spre ușa din fund).

Milescu: Ean nu tropoți așa tare. Trebuie ca să știe toată casa, că ești aici? Nu poți să pîzești mai lin?

Jean (stă la ușa din mijloc): Ba pot.

Milescu: Atunci pășește asa (merge la masa din dreapta, cu cutia și se uită la ea).

Jean (se furișează cu pași mari la speșele lui Milescu și îl atinge mîna pe umere); Oe consilier!

Milescu (spîriat); D-zeule, cum m'am spîriat? Ce mai vrei?

Jean (cu șiretic): Acum am să m'erezag de tot înctet. (Ese cu pași mari prin mijloc).

Milescu (se uită în urma lui): Acesta e un ștregar prost și rîutăcios. Însă 'mi-a dat o bună idee, am să m' cotorosesc de istoria aceasta proastă. (Își fiececă mînilor). Hehe, un Milescu n'are să fie cel păcălit.

Roza (vine prin stînga).

Scena a X-a.

Milescu. Nevastă-sa Roza.

Roza: Tu ești aci, Jeane? S'au întemplant grozave lucruri. Tocmai viu acasă, și gîlesc într'un colț pe Marta, într'alt colț pe Valeria plîngînd amar

Milescu (nepăsător): Ei ce aveți eară? Roza: Atăta știu sigur, căt și Vasile și Haralampie, amêdoi sînt vinovați în istoria cu balerina. Mai lipsește al treilea, ca să formați o companie de oameni desmățați.

Milescu: Non sens! Îndată am să liniștesc pe deplin, pe amêndou co-onițele (vrea să ese prin stînga). Ah, eată-le că vin.

Marta și Valeria viu plîngînd din stînga.

Scena a XI-a.

Marta, Milescu, Roza, Valeria.

Milescu: Ei vai de mine, a dat potopul.

Roza: Ah, s'ermanule!

Marta (plîngînd): Unchiule, totul s'a descoperit.

Valeria: Secretul a eșit la lumină.

Milescu (glumet): Ce spuneți!

(Stau astfel):

Marta, Milescu, Roza, Valeria.

Marta: Vasilie e un p'cătos oribil!

Valeria: Cornel e cu mult mai oribil!

Marta (nu mai plînge zice simțitoare): Te rog, dragă Valerio, nu te lăuda cu p'cătele lui Cornel al t'eu. El n'are nici o vină.

Valeria: Aceasta trebuie s'o știu eu mai bine decăt tine; însă ție îți place ca totdeauna tu să ai dreptate.

Roza: Nu v' certăți, copilelor. Tot o poamă e și unul și altul. Îți spun, Ioane, eu

Milescu: Ei, liniștiți-v' acum, și ascultați! Voi sînteți dar' foarte nefericite?

Marta: } (plîngînd). O, da!

Valeria: }

Roza: Ce întrebare?

Milescu (tare): Ei bine, ștergeți-v' ochii — v' năcăjiți înzadar. Întreaga istorie a fost — o glumă.

Marta și Valeria: Cum?

Roza: O glumă?

Milescu: Știu deja de ieri, cum s'a întemplant întreaga afacere cu medalionul. Dar' voi, cococanelor, v'ați conjurat în contra noastră a bărbaților cu vorba voastră: „Am aflat ceva!“ Și am vrut să v' ar'et, că nu aflați chiar nimic, și v'am lăsat să tremurați puțin de frică — drept pedeapsă pentru vorba voastră: „Am aflat ceva!“

Marta și Valeria: Se poate?

Roza: Cum, tu 'ți-ai permis?

Milescu: Dar' Roza, ție nu 'ți-s'a întemplant nimic?

Marta: S'ă fie Vasile nevinnovat?

Valeria: Și și Cornel? (trece pe dinaintea Rozei, lângă Milescu).

Milescu: Ca roua dimineții. Pe onoarea mea.

Marta și Valeria (il îmbrățosează): Iubite unchiule!

Roza (mîniosă). Ean' uită-te, încă mai și îmbrățișează pe bătrînul comediant! Dar' stați puțin! Cum se potrivește asta cu arti-

rina medional? Acum să te vedem, de cu gura mare!

Marta și Valeria: Adevêrat!

Milescu (zimbete liniștit): Cum se poate, Roza, tu femeie cu atîta experiență să nu 'ți aști explicația? Nu știi tu cuvîntul modern reclama?

Toate trei damele: Recl mă?

Milescu: Artiștele aceste mari, trebuie să a b reclama.

Valeria: Aceasta e adevêrat, mătușe.

Roza: Sigur. În tot minutul se mărită câte una după un oare-care milionar.

Și despre unele se scrie chiar, că au murit, și după aceea carăși învie.

Milescu: Ei, vedeți, Eu am fost la redactorul foi, dela care am aflat, că articolul care a produs atîta scorbă, e scris de însași dama aceea.

Valeria și Marta: Se poate?

Roza: Așa obrăznicie!

Milescu: Așa, acum știți întreaga istorie. Vê rog însă ca să nu pîi amintiri nici o vorbă despre ea. Va să zică, aloceră st fi încheiată.

Marta: Ce fericită s'ă că-l am earăși pe Vasile!

Milescu: Acesta e lucru principal.

Merg să chem pe Vasile, ș'apoi s'erbăm încheierea păcii.

Marta: Da, da unchiule!

Milescu (a parte mulțumit): Am scăpat! (Ese prin dreapta). (Va urma).

avut fericirea a rida până acum de ea, totuși sârdeți.

Zic 'mi-le-a dat notarul ca să le împart între pruncii școlari zicând, „că este o carte de mare folos pentru ori-și-cine și din care ori-ce om are ce învăța“.

Eu am zis că nu le pot primi, că nu-'mi sânt impuse de superioritatea școlară confesională și nu le pot aplica în școală altcum decât ca niște jucării pentru prunci.

La ce notarul a zis, că înaltul minister e prima superioritate școlară și că a venit Măria-Sa „sanftgeligelt“ și din aceasta o să-i întreb pe prunci.

La acestea eu încă am ris, cum cred că ori-cine așa ar face.

Li-am dat din ele la câțiva prunci, cari și ei frunzărind prin ea, au pufuit de ris. Întrebându-i că pentru ce rid? 'Mi-au răspuns, că d. e. la pag., 6 punct 32, unde întreabă „că vorbește aici cineva sârbește? etc. copiii au zis, că pentru-ce ne întreabă așa, că noi sântem Români“. Mam întors și eu la o parte și am ris. Firește — poate pruncii nu știu că dl ministru Wlasics poate să fie Sârb și pentru aceea întreabă primadată despre Sârbi.

D'apoi câte neghibii mai sânt, d'apoi o românească stricată, cât numai D-zeu să apere.

Mare ești Doamne, și minunate sânt lucrurile mâinilor tale! Poate când D-zeu a făcut pe Ungur, 'l-a făcut ca să mai avem și noi naționalitățile de ce sântem.

Când 'mi-le-a dat notarul, 'mi-a venit în minte o zicală a unui preot bătrân, care a zis, „că eu sânt în stare să bag cu sila pe D-zeu în om.“

Tocmai am cugetat și eu că aceștia vor cu sila și pe de toate părțile să bage Ungaria în neunguri.

Când rid copiii, atunci nu ar avea haz să ridă un adult?

Ei — Ungurii — vor ca eu 112 propoziții rele să ne învețe ungrește.

Nu, cu aceste 112 propoziții, nu, cu toate cărțile câte le are literatura maghiară, nu, cu toți Ungurii de pe „Alföld“ nu ne vor maghiarisa, să-'i aducă pe toți și să-'i împrăștie printre noi Români. Nu, că:

„Limba dulce românească, Asta-i limbă ungerescă“.

și „Până când Român voi fi, Nu mă tem că voi pieri!“

În seara de Crăciunul catolic în opidul nostru B... unde sânt și Ungurii, anume am umblat pe stradă să aud vreo colindă ungrească, dar unde, că la fetele ungrești cântau colinde românești. Și încă cine? Ei Ungurii. Cu școala lor cea de stat ce există de vre-o 22 de ani, dar copiii lor încă nici colinde nu știu în limba lor, dar 'mă încă când 'l-ar pute învăța pe Români? Poate când ar mai ajunge să sârbeze de vre-o 5 ori milenial!

Cine are de a rida, poftescă a ceti broșura sus amintită, unde între altele cetesc: „M'a trecut frigul tare“, — „Dă-'ți d-ta puțin încoace briceagul“, — „Ia-mă de bunăte, am puțin bani“ și alte caraghioșituri, — și sânt sigur că va rida, de ar fi cel mai serios om.

I. D., dascăl român.

Invitare de abonament

„TRIBUNA“ Cu 31 Decembrie v. 1895 expiră abonamentele lunare, cuartale, semestrale și anuale.

Domnii abonați sânt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediție a foilor.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lună, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă 14 fl. — cr. Abonamentul semestral 5 fl. — cr. Abonamentul trimestral 3 fl. 50 cr. Abonamentul lunar costă 1 fl. 20 cr.

Este în interesul dilor abonați, ca adresele să fie însemnate oât se poate de corect și legibil. Domnii abonați vechi sânt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fășile, în oare li-s'a trimis „Tribuna“ până acum.

Administrațiunea.

CRONICA

Sibiuu, 1 Ianuarie n. 1896.

Dr. V. Lucăciu în București. În „Timpul“ cetim: „Societatea studenților universitari „Unirea“ va da, Marți, 19 Dec. un mare concert, în Ateneu, în onoarea părintelui Lucaciu. Scopul urmărit de societatea „Unirea“ e laudabil; organizatori concertului, însă au scăpat din vedere un lucru de căpetenie: o singură piesă din program e românească și unul singur dintre executanți e, pare-se, Român. Regretabil“.

Tot de acolo aflăm, că: „banchetul care va da Joi în onoarea părintelui Dr. V. Lucaciu va fi presădat de dl V. A. Urechia, presidentul Ligei.“

O distincțiune. Maiestatea Sa Împăratul a conferit directorului dela pedagogiul din Cernăuți, Dimitrie Ispescul, crucea de cavaler a ordinului Francisc Iosif.

În elementul lor. Organele române din Timișoara și Brașov au sârbători. Se resfășă în reproducerea a tot felul de articole tendențioase scrise de antidinasticul „Adevărul“, socialistul „Lumea-Nouă“ și conservatorul „Epoca“. Se înțelege: pe temeiul acestor articole brodează tot felul de ințelepciuni politice. Nu le stricăm cheful, mai ales, că se află alături cu ziare ca „Egyetértés“, „Kolozsvár“ și altele. I prevenim însă că vor avé o mare decepție: scandalul pe care-'l vinează, nu se va întâmpla, nu le va spori nici cetitorii nici cinstea.

Dreptul disciplinar al învățătorului. Deși este opriță pedeapsa trupească în școală, judecătorii totuși nu mai atunci îl condamnă pe învățător, dacă pedeapsa aplicată de el a avut urmări mai grave. Învățătorul M. F. a fost nu de mult citat la judecătoria din Budapesta, fiindcă a lovit de două ori în cap pe un școlar al lui. Judecătoria 'l-a achitat pe motivul, că învățătorul are dreptul disciplinei de casă față cu școlarii, ear vătămarea a fost ușoară. Tabla reg. a schimbat sentența aceasta condamnând pe învățător la o amendă de 15 fl., sau 3 zile închisoare. Tabla 'și-a motivat sentența astfel: Învățătorul nu are față cu elevii lui dreptul disciplinei de casă și nu este îndreptățit a exercia un asemenea mod de disciplină, care este infamant pentru elev. Fincă învățătorul acuzat a lovit în elev, a trecut de parte peste dreptul seu de disciplină și a comis față cu elev un fapt infamant și deci a trebuit să fie pedepsit pe motivul vătămării de onoare.

Concert în București. Luni în 8/30 Dec. s'a dat în București sub înaltul patronaj al M. Sale Reginei un Concert vocal și instrumental de d-na Dochia Avinianu, absolventă a conservatorului din Milano cu concursul d-nei Nelli Cornea, diui profesor Anton Kneisel și al membrilor societății „Filarmonica Română“ în folosul copiilor sâraci din școala societății „Filarmonica Română“. Programul: Partea I. 1. Ballad: „Scena „Casta Diva“ din opera Norma, cântată de d-na Avinianu și acompanată de corul societății, dirijat de dl prof. C. Bianchi. 2. Vienuiems: Fantasia de concert, executată pe violon de dl prof. A. Kneisel. 3. Adolf Jensen: Hochzeitsmusik. a) Festzug, b) Braut Gesang, c) Reigen, d) Nocturno, executate pe piano de d-na Nelli Cornea. 4. Verdi: Cavatina din opera „Ernani“, cântată de d-na Avinianu. Partea II. 5. a) Sarasate: Fantasia din opera „Faust“, b) Bassin: „La ronde des Lutins“, executate de dl profesor A. Kneisel. 6. Rossini: Arie din opera „Semiramide“, cântată de d-na Avinianu. 7. Karas: „Ilustratiune română“, rapsodie pentru piano, executată de d-na Nelli Cornea. 8. Gonno: Faust, „Air des bijoux“, cântată da d-na Avinianu.

Un mare defraudant. În Budapesta a sârnat senzațiune generală deținerea lui Skrobanek Károly, a șefului de cancelarie în ministerul de finanțe și primdirectorului cancelariei secundare. Deținerea s'a întâmplat astfel: În 30 Decembrie s'a prezentat la judele de instrucțiune Haupt, șeful de cancelarie Skrobanek Károly cu rugarea, ca să binevoască a-'l deține imediat. Întrebat fiind că sub ce titlu voește a fi deținut, răspunde, că a defraudat suma de bani ce 'i-au fost încredințați. Având el a redacta foaia „Pénzügyi Közlöny“ („Curierul financiar“) a manuat și banii mențiți pentru redactarea foilor, a defraudat o sumă după alta, a voit să-'și iee viciați însă nu a avut curajul necesar. Judele, după-ce 'l-a ascultat șirul fasilunilor benevole, îl deține și îl escortează prin poliție la temniță, făcând raport despre aceasta ministrului. În minister se lucră acum la constatarea sumelor defraudate. Skrobanek are familie mare și frumoasă, ce se bucură de mari simpatii și autoritate. Numai ușurătatea mișii 'l-a împins la defraudarea de bani — oficioși!

Reuniunea sodalilor români din Sibiuu. În ziua de 25 Decembrie, în sala dela „Crucea albă“ (strada „Schaffhaus“). Sibiuu, în 17/29 Decembrie 1895. Comitetul reuniunii. Incepând la 7 seara. Prețuri de intrare: Se va da 3 persoane 1 fl. 50 cr., pentru domni 20 cr., pentru dame 50 cr. Suprasolviri benevole se primesc cu mulțumită și se vor cugeta pe cale ziaristică. Bilete de intrare se cumpără începând de Joi, 2 Ianuarie n. la „Institutul Tipografic“ (strada Poplăcii Nr. 15), la „Biserica arhidieceană“ (strada Măcelarilor Nr. 9) și seara la casa. Pro-

„Steaua României“, de Wiest, cor bărbătesc. 3. „Nu mă abandona“, executată de musică. 4. „La isvor“, cor mixt de Kirschner. 5. „Ochi albaștri“, de Dinicu, executată de musică. 6. „Unde ești“, de Gavodia, solo, cântat de dl George Poponea. 7. „Tu care ești perdută“, de Dinicu, executată de musică. 8. „Steluța“, cor mixt. 9. „România“, vals de Ivanovici, executată de musică. 10. „Motul la drum“, de Vidu, cor bărbătesc cu solo. 11. Nunta țerânească, de Wiest, executată de musică. 12. Cât aș dori, romanță de Vasiliu, solo, cântat de dl Stefan Vlad. 13. „Domnul Tudor“, poezie de I. Niculescu, declamată de d-soara Lucreția Imbușanu. 14. „Marșul lui Mihaiu-Viteazul“, executat de musică. Teatru: „Rămăzagul“. Proverb cu cântece într'un act de Vasile Alexandri. Personale: Teodoreanu, particular bogat, dl George Poponea; Smărăndița, femeia lui, d-soara Eugenia Grecu; Tina, vara Smărăndiței, d-soara Maria Costea; Nicu, tinăr, dl Ioan Apolzanu, Madam Franz, guvernanta, d-soara Elena Poponea; Un lacheu. * După producțiune urmează joc.

P. t. domni, cari n'au primit invitații sânt rugați ca prin aceasta să se considere de invitați.

„Reuniunea femeilor române din Zărnești și giur“ invită la Balul ce se va arangia Marți în 26 Decembrie st. v. (a doua zi de Crăciun) în sala edificiului școlar. Incepul la 8 ore seara. Comitetul arangiator. Prețul de intrare la bunăvoința p. t. publicului.

Balul român din Arad ce se va arangia la 5 Februarie n. 1896 în salele hotelului „Crucea albă“, în favorul școlărilor români lipsiți de mijloace. Romul Nestor, president; Dr. Lazar Ghebeles, Dr. Ioan Nemet, vicepresidenți; George Popovici, cas-sar; Ioan Plavosin, controlor; Ioan Faur, George Proca, secretari; G. Ardelean, M. Bujan, S. Bocu, Dr. A. Bradean, T. Burdan, R. Chicin, D. Demian, G. Dogariu, P. Givulescu, A. Ilie, S. Ispravaic, A. Marta, Dr. I. T. Mera, G. Montia, I. Moldovan, Alexandru Pap, A. Petruț, N. Popescu, Dr. I. Popovici, Dr. I. Popovici, I. Rațiu, Dr. N. Robu, A. Roșescu, R. Roșescu, L. Tamasdan, G. Telescu, A. Vălean. Bilete de persoană 3 fl., de familie 5 fl., bilete de galerie: rindul I. cu 2 fl., al II-lea 1 fl. Biletele se capătă pe lângă prezentarea invitații, cu 2 zile înainte de bal la „Crucea albă“, ear seara la cassa. Incepul la 9 ore seara. Suprasolviri se primesc cu mulțumită și se cuitează în public.

Petreckeri. În ziua de 25 Decembrie a. e. (ziua de Crăciun) se va arangia în comuna Viștea-superioară cu elevii școlaei o producțiune musicală-declamatorică-teatrală împreună cu petreckeri cu joc. Incepul la 6 ore seara. Din venitul curat se vor procura aparate de învățământ și se va pune baza unui fond școlar. Ofertele benevole se cuitează pe cale ziaristică. Program: 1. Coudacul Nașterii, executat de corul școlărilor. 2. „Nașterea lui Christos“, piesă în 4 acte cu cântece, predată de școlari. 3. Trei „Colindă“, executate de corul școlărilor. 4. „Toporul și pădurea“, fabulă, declamată de un elev. 5. „Soldan-Viteazul“, cantoneta comică de V. Alexandri, predată de * 6. „Glasul străbunilor“, de I. Lăpădat, decl. de un elev. 7. „Tragăți hora“, cântec executat de corul școlărilor. Cel-ce doreș a participa la această petreckeri se să considere prin aceasta de invitați, eari invitații speciale nu se fac. Viștea-superioară, 17 Decembrie 1895. Ioan Banciu, învățător.

Elevii cursului prim teologie din seminarul „Andreian“ vè invită cu toată onoarea la producțiunea teatrală împreună cu cântări, ce se va ține Marți (a doua zi de Crăciun) în 26 Decembrie st. v. în restauratiunea „Reithofer“ din Oena-Sibiului. Incepul la 7 ore seara. Oena-Sibiului, în 18 Decembrie 1895. Comitetul arangiator. Prețurile: Local I. 60 cr.; al II-lea 30 cr.; de familie a 3 membri 1 fl. 50 cr. Venitul curat este destinat bibliotecii școlare de acolo. Suprasolviri se vor publica. Program: 1. „Dumnezeul nostru“, compusă de D. Cuntan, executată de corul cursului. 2. „Medicul fără voe“, comedie în 3 acte de I. B. Molliere. Personale: Geronte, mare proprietar dl D. I. Șortan. Lucinda, fiica lui, domnișoara M. Henteș Leander, amantul ei, domnul M. Todea. Sganarelle, medicul fără voe, dl L. Triteanu. Martine, nevasta lui, domnișoara A. Repede. Robert, vecinul lor, dl C. Condor. Valere, servitorul lui Geronte, dl G. Căzan. Lucas, servitorul lui Geronte, dl St. Morariu. Jacqueline, nevasta lui Lucas, domnișoara Aur. Darămuș. Thibant, țeran, dl T. Roșca. Perin, fiul lui, dl P. Lulla. 3. a) „Vin-o lele“, compusă de I. Vidu, executată de corul cursului; b) „S'o vezi mamă“, compusă de G. B., executată de corul cursului. După producțiune urmează dans.

Foc în Lalașiu. În 25 Decembrie a. c. n., în bolta ce o conduce Feiler Anton, s'a aprins vasul cu petroleu, și cu el odată întreaga bolta, caunsnd o daună de peste 1000 fl. v. a., și de nu alergau oamenii întrajutor, poate focul ar fi stins pe toți vecinii dimpregiurii boltei. Celor vrednici, cari au luat parte la stingerea focului, mai ales poporului, care îndată a sârît cu cenuse și apă, 'l se exprimă călduroasă mulțumită. Ioan Havan, paroch.

Posta redacțiunii.

Dlul H. în B. Adresăzând la „Camera Deputaților“ ori la „Academia-Română“. Dlul S. N. în Bp. Foaioara trimisă nu este de publicat.

Bibliografie.

La librăria „Institutului Tipografic“ din Sibiuu se află următoarele cărți: „Memorial“, Arhiep. și Metropolitanul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. 1.30 „Doina“, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu „Critice“ 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I. și II. a 2 fl. — cr. „Poveștile Bănatului“, de Căntana „Literatura popor. română“, de Gaster 2.50 „Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou“, de Dr. Iuliu Olariu 2.50 „Cersitorul“, dramă în 2 acte de Livescu „tudii Critice“, de Ghera. Vol. I. și II. a 2 fl. 20 cr. „Higiiena română“, de Dr. Leo Murșianu 1.— „Izvoade“, de Demetrescu „Trandafiri și violele“, de Pop-Reteganul 1.— „Din Moldova“, schițe de Kotzebue 1.— „Floarea din Firenze“, de Livescu 1.— „Memorii din timpul rășboiului“, de Georgescu 1.—88 „Pui de lei“, poezii eroice, de Nenițescu 1.— „Icoșii“, de Macedonski 2.— „Copii de pe natură“, de Negruzzi 1.50 „Istoria Românilor sub Mihaiu-Vodă-Viteazul“, de Nicolae Bălcescu 2.— „Trăvnița“, 10 piese Slovacesti Vol. I. și II. a 1 fl. 50 cr. „Scrisorile părinților apostolești“, de Dr. Iuliu Olariu 1.—70 „Merinde dela școală“, de Popa 1.—60 „Despre influența împregiurării“, de Panaite Zosin 1.—50

La comendele din afară să se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear pentru expediție recomandată 2 cr. v. a. Pentru siguranța expediției se recomandă modalitatea din urmă.

Prețul mărfurilor.

Plata din Făgăraș. Dela 27 Dec. nou. Grâu frumos hectolitru fl. 5.20 până fl. 5.80; grâu mestecat fl. 4.— până 4.50; sêcară fl. 3.30 până fl. 3.60; cucuruz fl. 3.20 până fl. 4.— ovés 1.20 până fl. 2.40 orz fl. 3.— până 3.50; sêmênță de cânepă fl. 5.— până 6.—; sêmênță de în fl. 6.— până fl. 7.—; fasole fl. 4.50 până fl. 5.50; mazêre fl. 5.80 până fl. 7.—; linte fl. 8.— până fl. 9.—; cartofi 80 cr. până fl. 1.10; mălaiu fl. 9.— până fl. 10.—; sêu brut 100 chilo fl. 22.— până fl. 24.—; luminării turnate de sêu fl. 38.— până fl. 40.—; unsoare de porc fl. 62.— până fl. 63.—; slămină fl. 60.— până fl. 70.—; cânepă fl. 30.— până fl. 35.—; fên fl. 1.80 până fl. 2.50; săpun 100 buc. fl. 15.— până fl. 18.—; spirit pro litră fl. 60.— până fl. 80.—; carne de vită chilo 40 până — cr.; carne de viiel 36 până 40 cr.; carne de porc 44 până — cr.; carne de oaie 24 până — 32 cr.; ouă 9 cu 20 cr.

LOTERIE.

Tragerea din 31 Decembrie 1895. Brunn: 20 84 38 78 66

Călimdarul zilei.

21 Dec. 1895 (2 Ianuarie 1896). Iulian: S. Mucenița Iuliana. Gregorian: Macariu. Soarele: răsare 8.07 apune 3.56 m.

Buletin meteorologic.

Sibiuu, 1 Ianuarie n. 8 ore dimineața.

Din țeară 1 Ianuarie n. 7 ore dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Vântul (direcțiune și viteză).

Teatru orașenesc în Sibiuu.

Joi, 2 Ianuarie n. 1896: „Alexandra“. Dramă în 4 acte.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 3) Dec. n. 1895.

Table with multiple columns: Sămînțe, Grâu, Bănațenesc nou, Grâu dela Tisa, etc. Columns include quality and price per 100 chilogr.

Cursul pieții din Sibiuu.

Table with 2 columns: Hărțe-monêt română, Lire turcoșii, etc. Columns include unit and price.

Bursa din Budapesta.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Renta de aur ung. 4%, etc. Columns include interest rate and price.

Bursa de Viena.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Renta de aur ung. 4%, etc. Columns include interest rate and price.

Bursa de București.

Table with 2 columns: Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, etc. Columns include interest rate and price.

A se observa marca înregistrată

A se observa marca înregistrată

PICĂTURI DE STOMAC

MARIA-ZELL,

de un ef. et. excelent la morburile de stomac, un medicament indispensabil de casă și popular demult cunoscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare, amiros greu, blesare, rigeaală acra, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegmă, gălbănare, greață și vomare, carcei de stomac, scaun tare și constipațiune.

Și la dureri de cap, încărcarea peste măsură a stomacului cu mâncări și beuturi, la limbrici morburile de ficat și hămorhoideale un remediu vindecător probat.

La morburile numite, picăturile de stomac Maria Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ce a-ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum să se folosească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady Krensiar (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauțiune la marca și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror ambalaje e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantez veritabilitatea“.

Această fașie e provăzută și cu iscălitura mea. [3160] 6-35

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia K. Müller, farmacia I. C. Molnar, farmacia Aug. Teutsch; Făgăraș: farmacia Pildner; Sighișoara: farmacia F. Folbert, farmacia I. H. Weber; Merceurea: farmacia Alb. Zink; Cohalm: farm. erz. S. Nagelschmidt, E. Wolf; Sebeșul-săsesc: farm. I. C. Reinhardt.

Ori-ce tusă

precum și toate boalele catarale în organele de respirațiune, în laringe și plămâni, asemenea și greutățile de respirațiune, piept îngust, astma, tusa măgărească și convulsivă, flegma, răgușeala, zgârietura în gât — începutul de tuberculoasă se înlătură mai bine și mai repede prin mijlocul de mulți ani probat, gătit după rețetă medicală și recomandat de către medici, așa numit: Ceaiul St. George a pachet 50 cr. și cu paful de catar St. George a cutie 50 cr. împreună cu instrucțiunea medicală amănunțită. Mai puțin decât două pachete nu se aplică.

Succesul e după vre-o câteva zile deja evident.

La expediții prin postă cu 20 cr. mai mult pentru embalaj și buletin postal. Avansarea sumei prin mandat postal este dorită. Toate comanda sunt a se adresa de-adreptul la [3165] 8-26

St. Georgs-Apotheke,
Viena, V., Wimmergasse 33.

2 ani garanță!

R-mont. de nikel	fl. 3.85
Remont. argint 800/1000 marginea de aur	7.15
Remontoir argint 800/1000 pentru dame	8.25
cu Spiral Brqué 15 buc. cu 16 buc. I. Chaton system Glashütte	13.20
Goldin Rem. 3 capace	17.05
" " gar. p. trăinicie	6.60
" " " " " " " "	9.90
Deșteptător cu umblet anere luminător	1.87
Regulateur 1 zi cu aparat pentru umblet și bătae	5.50
Regulateur 10 zile cu aparat pentru umblet și bătae	8.25

Preț curent ilustrat despre oroloage, lanțuri, deșteptătoare regulateur până la cea mai fină marfă de aur și argint, se pot ave gratis și franco. Ce nu convine se schimbă sau se înapoează prețul. [3507] 4-10

Eug. Karecker, Fabrică de oroloage,
Bregenz. Vorarlberg.

LA ȚINTA

MEDITAȚIUNE POLITICĂ

DE

N. CRISTEA,
ASES. CONSISTOR.

se află de vânzare la Institutul Tipografic T. L. Albini în Sibiu.

Prețul 40 cr. plus 5 cr. porto postal.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

an apărut tocmai și se află de vânzare în librăria Institutului Tipografic T. Liviu Albini, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ

compus de
cei 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

SENSAȚIUNE

fac din nou inventatele
ciasornicele de buzunar goldin-remontoir originale de Genua
cu capac dublu,
mechanism fin de precisiune din nikel, și cadran emailat.

Aceste ciasornice, mulțumită amestecului de metal specific și cu totul nou, chiar și de cătră oamenii de resort se pot cu greu deosebi de ciasornicele veritabile de aur, atât ce privește înfățișarea, cât și lucrul nobil și artistic (gravagiu exclusiv de mână). Pentru ciasornicele noastre de goldină oferim garanția cea mai sigură, că-și păstrează pentru totdeauna asemănarea cu aurul și că mecanismul este cu cea mai mare îngrijire regulat și reparat. [3763] 1-6

Pentru mersul regulat se dă o garanție în scris pe trei ani.

Prețul pro bucată 6 fl.

La acestea un lanț de goldină cu carabin de siguranță în fason sport, marquis sau chirasă, preț pro bucată fl. 1.50.

La fiecare ciasornic un etui gratuit de pele.

A se recomanda prin depositul central

Alfred Fischer, Viena, I., Adlergasse Nr. 12.

Se află de vânzare la „Institutul Tipografic“ Tit Liviu Albini, Sibiu

Călindearul „Lumea Ilustrată“

pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

Pilulele curățitoare de sânge

numite mai demult pilule universale ale lui

I. PSERHOFER

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr există multe boale, în care aceste pilule au confirmat efectul lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule sunt pretutindenea lățite și puține familii vor fi în cari se lipsească o mică proviziune din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și sunt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor boalelor, cari se nasc din *misturea rea și din obstipațiune*, ca: *perturbațiuni în circulația ferii, boale de ficat, slăbirea mațelor, colică, congestiuni de sânge la creeri, hemoroizi etc.*

Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele sunt de efect cu deosebire bun la *anemie* și la boalele rezultate din aceasta, ca: *gălbănarea, dureri de cap nervoase etc.* Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră atât de domol, încât nu causează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele cele mai slabe și chiar și de copii.

Aceste pilule curățitoare de sânge se produc veritabile singur numai în farmacia la „Mărul de aur al imperiului“ a lui I. Pserhofer, Singerstrasse Nr. 15, Viena, și costă o șatulă cu 15 pilule 21 cr. v. a., o ruletă cu 6 șatule costă fl. 1.05, trimitere nefrancată cu rambursă fl. 1.10. Trimitându-se bani înainte, ruletă de pilule francată costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.40, 5 rulete fl. 5.20, 10 rulete fl. 9.20. Mai puțin ca o ruletă nu se poate expeda.

NB. În urma lățirii lor mari aceste pilule sunt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm deci a cere apriat *pilulele curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer* și a considera numai pe acelea de veritabile, a căror instrucțiune de întrebuintare este provăzută cu iscălitura I. Pserhofer și care poartă pe inscripția coperișului aceeași iscălitură cu scrisoare roșie.

Dintre nenumăratele scrisori, în cari consumenții acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai diferite și mai grele boale, însă s'au urmeze aici numai puține, cu observarea, că ori-cine, care le-a folosit numai odată le recomandă mai departe:

Köln, 30 Aprilie 1893.
Stimate Domnule Pserhofer! Fii atât de bun și trimite-mi carăși 15 suluri din neîntrecutele D-Tale piluri pentru curățirea sângelui, cu rambursă postală. Și prin aceasta îți exprin sincera mea mulțumită pentru puterea miraculoasă a pilurilor D-Tale.
Stimează cu înaltă stimă Francis Pawlistik, Köln Lindenthal.

Hrasche, lângă Flödnik, 12 Septembrie 1887.
Stim. Domn! Vocea lui D-zeu a fost că 'măia venit în mâni pilulele D-V., ear' acum Vă scriu despre rezultat: m'au fost răcit în patul nașterii, așa că n'am mai putut lucra nimica și acum sigur aș fi deja moartă dacă nu m'ar fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezeu să Te binecuvinteze de o mie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre mă vor vindeca de tot, precum au dat și altora sănătatea.
Teresa Knific

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.
Stimabile Domn! Vă exprin cea mai călduroasă mulțumită în numele mătușei mele de 60 de ani. Aceasta a pătimit 5 ani de catar cronic de

stomac și de boală de apă. Vieța îi era chin și se credea deja perdută. Din întâmplare a căpătat o șatulă din excelentele D-Voastre pilule curățitoare de sânge și după întrebuintare mai lungă a acestora s'a vindecat.
Cu distins respect Iosefa Weinzettel.

Eichengraberamt, lângă Gföhl, 27 Martie 1889.
Stimabile Domn! Devotat subscrierul mă rog a-mi trimite încă odată 4 rulete din pilulele D-Voastre intr'adevăr folositoare și excelente. Nu pot între-lisa a Vă exprima deplina mea recunoștință despre valoarea acestor pilule, care le voi recomanda cu toată căldura tuturor bolnavilor ori-unde voi ave privilegii. Despre această mulțumită a mea Te împunternesc să faci ori-ce întrebuintare publică.
Cu distins respect Ignatie Hahn.

Gotschdorf, lângă Kohlbach, Silesia-austriacă, 8 Octombrie 1888.
Stimabile Domn! Te rog frumos a-mi trimite o ruletă cu 6 șatule din pilulele D-Voastre universale curățitoare de sânge. Numai miraculoaselor D-Voastre pilule am să mulțumesc că am scăpat de o boală de stomac, care m'a chinuit 5 ani de zile. Aceste pilule nu se vor mai găta nici-când din casa mea și Vă exprin prin aceasta cea mai călduroasă a mea mulțumită.
Cu cel mai mare respect Anna Zwicke.

Licuer de plante alpine de W. Ottm. Bernhard din Lindau în contra tuturor suferințelor de stomac. Un flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Alifie americană în contra podagrai, cel mai eficace mijloc în contra afecțiunilor podagrose și reumatice: ca dureri pe șirul spinării, junghieri în picioare, ischias, migrene, durere nervoasă de dinți, dureri de cap, junghieri în urechi, fl. 1.20.

Esența de ochi de Dr. Romershausen, pentru întărirea și conservarea puterii vizuale în flacon original à 2 fl. 50 și 1 fl. 50 cr.

Balsam miraculos englezesc, un flacon 1 fl. 50 cr.

Fiakerpulver în contra cataractelor, rețegălei și tusei, 1 șatulă 35 cr., trimitere francată 60 cr.

Spirit de bucate cu și fără sare 1 flacon 70 cr.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut de cel mai bun remediu în contra degerăturilor de tot felul, precum și în contra ori-și-cărui fel de rane învechite. 1 borcan 40 cr. cu trimitere francată 65 cr.

Kola preparate a lui Stoll mijloc excelent pentru întărirea nervilor, pentru bolnavi de stomac și contra boalelor de mat. 1 litru Elisir Kola sau vin fl. 3.—, 1/2 litru 1 fl. 60 cr., 1/4 litru 85 cr. Elisir Kola imperial în butelii de câte 5 fl. 50 cr., 3 fl., 1 fl. 60 cr.

Balsam de gușe remediu sigur în contra grumazului gros. 1 flacon 40 cr. trimitere francată 65 cr.

Afară de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în ziarele austriace și în cele străine și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimiterile prin postă se efectuesc cât se poate de iute, trimite-du-se banii înainte, ear' comande mai mari și cu rambursă.

Farmacia lui I. PSERHOFER „la mărul de aur al imperiului“ Viena I., Singerstrasse Nr. 15.

Comanda se vor efectui numai atunci, când se va trimite prețul înainte și în cazul acesta speșele postale sunt mai mici ca la trimiterea prin rambursă postală.

Ca veritabile sunt a se privi numai acele piluri, a căror inscripțiune poartă numele I. Pserhofer și acele șatule ce poartă pe coperiș același nume în culoare roșie.

Specialitățile mai sus numite se capătă și în spețeria I. v. Förök, Budapesta, Königsgasse 12. [3104] 7-12

Institut Tipografic T. Liviu Albini, în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călindearul Poporului

pe anul visect

1896.

Anul XI.
SIBIU.

Editura și tiparul „Institutului Tipografic“ T. L. Albini.

Cu portretul părintelui Dr. Vasile Lucaciu.

Cuprinsul: Călindearul astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1896. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Correspondența telegrafică. — Raportul între măsurile noue și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — Poveștile Reginei României; I. „Mama lui Stefan-cel-mare“; II. „Feciorii din Vrânca“. — „Una-alta“. — Dr. Vasile Lucaciu, schiță biografică cu portret. — „Fabule“ de Alexandru Doinici. — „Poesii“ de Dumitru Bolintineanu. — „Legile noue bisericești“. — „Economic“: Comasările; Să cumpărăm pământ; Ce folos ne aduc pomii? Cum să îngrijim fâneațele ca să producă fân mult? Cum se prăsească fâneațele sâmenate? Cum se prăsească năpii sau sâncele? Despre testamente. — „Biblioteca pentru toți“. — Tîrgurile din Ungaria, Transilvania, Bucovina și România. — Inserate.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 23 cr.

Institut Tipografic T. Liviu Albini.